

имъ знамъ всичкитѣ работи. . .
Тжща ми ще ми издере очитѣ,
ако ме види, нали ме знаятъ за
умрѣлъ. Вуйчо Маринъ ми каза,
като ме изгониха, че ако се вър-
на ще ме убие като куче. „Тоя
Мариновъ умрѣлъ въ Вѣтово¹⁾
десетина години следъ като бѣ-
ше умрѣлъ вече веднажъ и му
се получаваше пенсията отъ
вдовицата. Подаваха се заявле-
ния по това безаконие.

¹⁾ Тоя фактъ ми се съобщи и отъ
Асенъ Златевъ адвокатъ въ Ловечъ
и азъ още въ началото на м-цъ
априлъ 1925 год., следъ като бѣхъ
въ Варна, заминахъ за гара Вѣтово
за да провѣра истиностъта му на са-
мото мѣсто. Има стари хора, които
още го помнятъ. Намѣрихъ и въ ар-
хивата на куртбунарското околийско
управление ведомости дето се е раз-
чисвалъ за заплатата си.